

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XIX. évfolyam 1. szám

2015. január

„Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.”

Mózes 1. könyve 8:22

Évi Jelige

„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére.” Róma 15:7

Egyházunk 2015. Évi Jeligéje:

„Kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” Máté 9:38

Tervezett januári programjaink:

1.-én Újévkor Textus: Máté. 25, 31-46. - Jelige olvasás.

4.-én vasárnap Textus: Máté 2:1-12.

4.-11.-ig Aliansz imahét

11.-én vasárnap Textus: Márk 1:4-11.

18.-án vasárnap Textus: János 1:43-51.

18.-25.-ig Ökumenikus imahét.

25.-én vasárnap Textus: Márk 1:14-20.

31.-én szombaton Hajléktalanok között szolgálunk

Rendszeres programjaink:

Kedden 17 órakor **bibliaórát** tartunk **Hidason**

Szerdán 19 órakor **ifjúsági óra** van

Csütörtökön **Bicsérden** 18 órakor **házi istentisztelet** lesz

Pénteken 17 órakor **házicsoport** lesz (változó helyszínnel)

Vasárnap 9³⁰ **imaóra**, és 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécsett,

15⁰⁰ órakor Hidason.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18⁰⁰ órakor **istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

***Kívánjuk,
hogy Isten áldja meg mindenki életét,
aki ebben a hónapban ünnepli
születésnapját!***

Média program

8.-án „Hajnali gondolatok” műsorban tesz bizonyrágot metódista testvérünk MTV 1-es csatornáján 5 óra 15 perckor

9.-én pénteken „Metódista félóra” műsor lesz a Kossuth rádióban 13 óra 30 perckor

25.-én délelőtt „Metódista magazin” műsor lesz az MTV 1-es csatornáján

Január

„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére”. Róma 15,7

Kedves Testvérek! Isten kegyelméből egy újesztendő kapujában állunk. Minden évnek van egy jó alapja, amely Isten szava és üzenete, amelyből erőt meríthetünk. Akinek van füle, az hallja az Újévi Igéből az előttünk álló 365 nap titkait. Egy vers jut eszembe Füle Lajos bácsitól.

„Háromszázhatvanöt napom,
JÉZUS, TE légy az oltalom,
JÉZUS, TE légy a holnapom,
Te égbe váró IRGALOM!”

Ebben az évben Isten egy intéssel köszönt bennünket: „Fogadjátok be tehát egymást....”

A római gyülekezetnek írja ezt a levelet Pál, amelyet ugyan nem ő alapított, addig még nem is járt nálunk, de jól ismeri a gondolatait. Az evangéliumot ide is bevándorló zsidóból lett keresztyének hozták, és sokan megtértek a pogányok közül is. Egy császári rendelet miatt azután a zsidóknak el kellett hagyniuk Rómát, s a gyülekezet - pogány származású tagjaival - csonkán maradt. Ám mire évtizedek múltán, az új császár trónra lépésekor, a zsidó családok visszaköltözhetek otthonaikba, már egy megváltozott helyzetet, egy megerősödött, többségében pogány-keresztyénekből álló közösséget találtak. Egy gyülekezetnek szól ez a parancs, nem vadidegen embereknek! Itt nem ismeretlenek elszállásolását kéri az apostol, félreértés ne essék, hanem az akkori, a mai, a mindenkori keresztyéneket kéri: Fogadjátok be egymást!

Kedves Testvérek, ennek az évnek egy fontos program tervét látjuk magunk előtt. „Fogadjátok be tehát egymást....” Sokan vannak, akik

szenvednek a kirekesztetés miatt, úgy érzik, nem fogadják be őket sehol. Talán a mi közösségünkben is vannak ilyenek? A befogadottság hiánya miatt szenvedők? Talán nem beszélnek róla, de lelkük érzi a szeretet hiányát. A gyülekezetet körülvevő hatás beszívárog, és csendesen falakat emel, és elszigetel testvéreket. Ez abban látszik talán, hogy nincs idő, csak vasárnap vesznek részt a közösség életében, megszokjuk a hiányát kölcsönösen.

Aktuális ez az intés, és fontos figyelni az üzenet végére: „...ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére!” Fogadjátok be egy mást „tehát” ahogyan a Krisztus is befogadott.

Bizonyára azért írja az apostol ezt, mert hallotta, hogy voltak a Római gyülekezetben olyan testvérek, akik egyeseket nem fogadtak be. Jöttek vágyakozó lelkek a közösségbe, a Szentlélek munkálkodott, mert vonzott embereket, de a közösségbe nem tudtak beépülni. Nem találtak befogadásra. Talán mert még nem tartanak ott, ahol a többiek, és ezért lélekben gyengék.

Nézzük meg kiknek mondja ezt az intést az apostol? Az első versben írja: „Nekünk, erőseknek az a kötelességünk, hogy hordozzuk az erőtlenek gyengeségét.” Az apostol saját magát is oda sorolja, akiknek kötelességei közzé tartozik, ez a nem könnyű, de Jézustól megtanulható kötelesség!

Milyen lelki finomság volt az apostolban: erőtlenek gyengeségét. Vajon tudjuk-e mi lehetett ez az erőtlenek gyengesége? A lélekben gyenge emberre jellemző, hogy erős a régi embere. Bizonyára nem könnyű lelki állapotú emberek voltak ezek. Lehet, hogy nehéz természetűek voltak. Sok bajt okozhattak a gyülekezet életében - talán pletykások voltak, - talán állandó kritikával voltak a többiek felé, - talán sértődékenyek voltak nem bírták el a fegyelmezést, - talán elvárásaik voltak, de ők nem tettek semmit annak megvalósulásáért, - tudták az elméletet a gyakorlat hiányzott náluk.

Milyen egy erőtlén ember? Hiányzik belőle az, ami erőssé teszi. Az erő a Szentlélek jelenléte az emberben. Ha nincs benne az Úrnak Lelke, akkor a bukásból felállítják, de újra elesik, mert nincs ereje megállni! Még mindig tejnek italával kell táplálni, mert nem bírja még a kemény eledelt, amiből erőt meríthetne. Szüntelen siránkozik, panaszkodik, ítéletet másokat, de őt ne bántsa senki.

Az apostol ismerte az emberi lelket. Az ember nehezen tanulja a Krisztus szerinti befogadást. Ez nem velünk született képesség! Miért fontos számunkra az, hogy - ahogyan Krisztus is befogadott? Azért mert csak akkor tudunk valakit befogadni, ha mi már tapasztaltuk a befogadottságot.

Ennek a befogadásnak van egy misztériuma - titka - ha mi Jézust befogadjuk a szívünkben, akkor tapasztaljuk, vagyis éljük át a befogadottság érzését. Így értjük meg, fogjuk fel mi hiányzott eddig az életünkből. Ez a tapasztalat tesz képessé másokat befogadni és elfogadni, ahogyan vannak. Ez a befogadás élménye nem akar senkit megváltoztatni, csak helyet készíteni, hogy befogadhassa őket. Ez a tapasztalat bibliai neve az első szeretet. Ha ez az első szeretet kezdi elveszíteni az erejét, akkor van szükségünk erre az intésre: „Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére”. Róma 15,7

GYURKÓ JÓZSEF

Egy új terv

„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” II. Korintus 5:17

Amikor gyerekek voltunk, amint hazaértünk az iskolából, már rohanunk is focizni. Az egyik kislány édesapja, egy sportos ember, szenvedélyesen szerette a focit. Nem tudott ellenállni, amikor hívtuk, hogy játsszon velünk.

Ilyenkor mindig megkérdezte: „Melyik csapat áll veszésre?” Majd csatlakozott a gyengébb csapathoz - ez általában az én csapatom volt. A megjelenése teljesen megváltoztatta a játszmát. Magabiztos és erős volt, és ami a legfontosabb, volt terve: „Oké fiúk, a következőket fogjuk most tenni.” Amint látod, nem csak új tervünk volt, hanem egy új vezetőnk is. Új életet hozott a csapatunkba.

Isten is pontosan ugyanezt teszi. Nem volt szükségünk új játszmára; hanem egy új tervre volt szükségünk. Egy új játékosra volt szükségünk, Jézus Krisztusra, Isten egyszülött Fiára. A 2 Korinthus 5:17 ezt mondja nekünk: „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”

MAX LUCADO

Újévi kérés

*„Isten erejével a mázsás teher könnyű, mint a szalmaszál -
nélküle mázsás súly a szalmaszál is.“ (Luther Márton)*

Láttam, Uram!
Egyik béna volt, a másik aszott, sárga...
vagy nem volt lába...
De a Te fényed hullt a betegágyra!
Hitükkel elrejtöztek Nálad,
és úgy hordozták mázsás terhüket,
a Te erőddel, mint a szalmaszálat.
És láttam szalmaszál alatt roskadókat.

Mert mázsás teher
könnyű, mint a kis szalmaszál, Veled.
De nélküled
a szalmaszál is mázsás súly lehet.

Új évbe indulok,
és nem tudom, mi vár rám.
Csak azt tudom: velem vagy, nem hagysz árván.
Csak azt tudom: utam már kijelölted.
Mint bízó gyermek, járhatok előtted.
Te mérsz ki bút, örömet, munkát, terhet,
s irgalmad mindegyikbe áldást rejtett.

Csak egyet adj: hogy céliránt haladjak,
hogy szalmaszálak alatt ne roskadjak!
És ha szereteted mázsás teherrel
tenné próbára ezt a gyenge vállat -
segíts úgy vinni mázsás terhemet
a Te erőddel - mint a szalmaszálat!

TÚRMEZEI ERZSÉBET

Istenem, nem értem a te útaidat, de te tudod, mi az én utam.

D. BONHOEFFER

Isten szerető karjai

Amikor Charles Simeon angol lelkész a halálos ágyán feküdt, mosolygva kérdezte az ágya körül állóktól: „Mit gondoltok, mi az, ami ezen órában bátorít engem?” Ezután nagyjából a következőket mondta: „az az Isten, aki engem, és az egész világmindenséget teremtette, gondot visel rólam. Lelkemet bizton tehetem le az Úr Jézus kezébe.”

Hudson Taylor, a kína-misszionárius mondta élete végén: „Olyan gyenge vagyok. Nem tudom már olvasni a Bibliámat. Már imádkozni sem tudok. Csak csendben fekszem Isten karjaiban, és bízom Benne.”

Simeon és Taylor tudták, hogy a mindenható Isten biztosan tartja őket kezében, és tökéletesen szereti őket. Bizakodással tekintettek a jövőbe, mert Isten nem csak szereti őket, hanem be is bugyolálja őket a kegyelmébe.

Neked sem kell aggódnod, bármi elé nézel is, mert Isten a megváltott és szeretett gyermekeit sohasem hagyja el. Mi is örülhetünk annak, hogy a Teremtőnk egyúttal Üdvözítőnk is, és kezén hordoz minket. Ez Isten minden gyermekére érvényes, így rád is, kedves testvérem. Legnagyobb biztonságunkat az örökkévaló Istenünk örökkévaló szeretetében találjuk meg. „Uram, mert bizton tart erős kezed, csendben bízom én!” Ámen

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN HENRIK

Napsugarak

Azokban az években, amikor az én feladatomban volt a plébániai hittan-táborok szervezése, előtte mindig összehívtam a gyerekeket és a szülőket, hogy tájékoztassam őket a tudnivalókról. Ezeknek az összejöveteleknek volt egy visszatérő, nagy poénja. Komolyan és határozottan kijelentettem, hogy nem azért megyünk a táborba, hogy jól érezzük magunkat, hanem azért, hogy a többiek jól érezzék magukat. Aki nem így gondolja, az el se jöjjön. Bejelentésem minden alkalommal nagy visszatetszést keltett. Láttam az arcokon, - főleg a szülőknél - hogy fel vannak háborodva, nem így képzelték a dolgot. De hamarosan felderültek az arcok, rájöttek arra, hogy valójában mit is mondtam. Egyik alkalommal egy 10 év körüli kislány be is kiabált: „Ha mindenki azért jön, hogy a másíknak jó legyen, akkor nekem is jó lesz!”

Abban az évben a 10-12 évesek tábort Napsugár-tábornak neveztük. Erről szólt a tábori induló is: „Én a Jóisten napsugara vagyok, Én ezért mindenkire ráragyogok...” Az étkező falára egy sárga papírból készült hatalmas napkorongot ragasztottunk, és aki valamilyen örömet szerzett a társainak, felragaszthatott hozzá egy papír-sugarat. Az odakészített papírcsíkok egykettőre elfogytak, és a napkorong hamarosan teljes pompájában ragyogott. De a gyerekek most már úgy belejöttek a másoknak való örömszerzés művészetébe, hogy papír-sugarak nélkül is kedveskedtek egymásnak. A játék kedvéért mégis hoztattam Komlóról egy nagy ív sárga papírt, és néhány órán belül a terem szemközti falán is díszelgett egy nap. A tábor végére ezt is elborították a sugarak.

De az öreg plébániaházat nem a két, sugarakkal elborított papír-nap ragyogta be, hanem a gyerekek arca. Amikor a szüleik is meglátogatták őket, alig ismertek rájuk. A tábor másfél hetében megtapasztaltak valamit, ami egészen átalakította őket. Rájöttek, hogy a másoknak örömet szerezni a legnagyobb öröm. Hogy nincs jobb dolog annál, mint szeretetben élni.

Ennek most éppen tíz éve. Közben kiiregedtem a táborvezetésből, a napsugarak meg felnőttekké váltak. De ha találkozunk, rám mosolyognak. Ilyenkor mindig arra gondolok, hogy az önzés és a gyűlölködés sötétsége bizonyára azért nem tudja egészen elborítani a világot, mert Isten sugarai itt ragyognak közöttünk.

DOBOS LÁSZLÓ „LÓ A TEMPLOMBAN”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Aján d é k

Nekem ajándék
a béke,
mit Tőled kaptam,
s mint melegét a katlan,
örzöm magamban.

Nekem ajándék
a szelídség,
ami Belőled árad,
s ha türelmem fárad,

elég egy tekintet Feléd,
s magamra öltöm
az alázat köntösét.

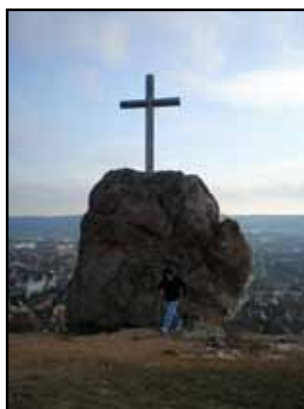
Nekem ajándék
a tájék, ami körülvesz,
minden fű, fa, virág,
hisz Általad teremtetett
a világ.

Nekem ajándék
az élet,
ami nem holmi
kísérlet,
mert egy és
megismételhetetlen,
s nem mindegy,
mit, mikor, hogyan tettem.

Nekem ajándék
a gyermek,
miként virág a kertnek.
Ajándék,
mert Tőled kaptam,
bennem folytatódik létem,
e földön benne vagyok
halhatatlan.

S mi szívemnek
a legnagyobb ajándék,
mint gyermeknek a játék,
mi önfelelt örömet ad:
a legnagyobb ajándék

Te vagy Magad.

GÁLNÉ MAKRA ILDIKÓ

Isten meg tudja tenni

Müller Györgyről, a bristoli árvák atyjáról meséli egy kapitány, akinek hajóján utazott egyszer Angliából Kanadába.

- Kanada felé sűrű ködbe kerültünk. Már hosszabb ideje álltam a parancsnoki hídon, amikor valaki a vállamra tette a kezét. A bristoli Müller György volt.

- Kapitány - szólalt meg - vasárnap délután Quebecben kell lennem.

- Lehetetlenséget kíván tőlem - jelentettem ki, és a sűrű ködre mutatam.

- A hajója képtelen rá, de Istennek meg vannak az eszközei, hogy időben odaérjek. 57 év alatt még egyetlen megbeszélte időpontról se késtem le.

- Én sajnos nem tudok önnek segíteni, ezt beláthatja!

- Igen, ezért menjünk le a kabinba, és imádkozzunk.

Értetlenül néztem erre az emberre, és magamban azt gondoltam, hogy a bolondok házában lenne a helye.

- Müller úr - jegyeztem meg még egyszer - tudja egyáltalán, hogy milyen sűrű és veszélyes a köd?

- Nem - válaszolta -, de ismerem az élő Istent, aki életem minden útján vezet.

Lementünk a kabinba. Letérdelt, és egyszerűen, és gyermeki módon imádkozott, hogy azt gondoltam magamban, hogy ez az ima egy gyerek szájába illene. Körülbelül így hangzott: Uram, hogy ha a te akaratod, akkor vedd el a ködöt. Te tudod, hogy ott kell lennem Quebecben vasárnap délután.

Miután imádkozott, felállt, és így szólt hozzám:

- Önnek nem kell imádkoznia, mert először is ön nem hisz, másodszor pedig tudom, hogy Isten engem már meghallgatott.

Kicsit furcsán néztem ugyan rá, de ez nem rendítette meg. Barátságosan közölte:

- Kapitány, ismerem az én Uramat. Még nem volt olyan nap, amikor ne engedett volna magához. Jöjjön! Meglátja, eltűnt a köd.

Amikor kiléptünk, a kilátás tényleg tiszta volt. Teljes erővel tudtunk haladni, és vasárnap időben ott voltunk Quebecben.

„EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK” CÍMŰ KÖNYVBŐL

Élet az Újszövetség törvénye szerint

„törvényeimet elméjükbé adom, és szívükbe írom azokat...” Zsidók 8:10

Milyen törvényekre utalt Isten, amikor azt mondta, hogy „törvényeimet elméjükbé adom, és szívükbe írom azokat”? A szeretet királyi törvényére (Máté 22:37-40), a szabadság tökéletes törvényére (Jakab 1:25), és a hit törvényére (Róma 3:27). Ezek az Újszövetség törvényei.

Az Újszövetség törvényei szerint élsz, ha tudatában vagy annak, mennyire szeret téged Isten. És minél inkább tudatában vagy ennek, annál inkább meg fog telni a szíved szeretettel. Amikor ez megtörténik, akkor szeretni fogod Istent és a körülötted élő embereket egy megmagyarázhatatlan természetfeletti módon, és minden erőlködés nélkül. Ez az, amikor Isten a szívedbe írja a szeretet királyi törvényét - „azért szeretünk, mert Ő előbb szeretett minket” (1 János 4:19).

Amikor tudatában vagy annak, hogy tökéletesen elfogadott vagy Jézus áldozata miatt, akkor megvan a szabadságod arra, hogy Isten gyermekeként bátran Mennyei Atyád jelenlétébe menj. És az Ő jelenlétében, új vágyakat tud írni a szívedbe. Azon kapod magad, hogy a helyes dolgot akarod tenni a megfelelő időben. Belülről fakadó győztes életet élsz. Ez az, ahogy a szabadság törvénye működik az életedben.

A hit törvényének való engedelmesség pedig azt jelenti, hogy amikor érzekeled, amit Isten a szívedbe ír, és az elmédre helyez, a hited aktiválódik, és ezáltal bízol Benne, és az irántad való szeretetében.

Ilyen egyszerűvé tette Isten számunkra, hogy az Újszövetség törvénye szerint éljünk!

JOSEPH PRINCE

Apám egy autót szerettem volna, nem Bibliát

Egy fiatal férfi felkészül arra, hogy diplomát szerez. Sok hónapig csodált egy gyönyörű sportautót egy kereskedő bemutatótermében, és tudván, apja is megengedheti magának, azt mondta neki, hogy ez minden, amit akar.

Az érettségi közeledtével a fiatalember várta, hogy az apja megvásárolja az autót. Végül reggel, az érettségi napján, az apja szólította őt a dolgozószobájába, és azt mondta neki, hogy milyen büszke, hogy egy ilyen szép fiú, és mennyire szereti őt. Átadott neki egy szépen becsomagolt dobozt.

Kíváncsian, de kissé csalódottan, a fiatalember kinyitotta a dobozt, és talált egy szép, bőrkötéses Bibliát, az ő nevével, aranyozott dombornyomással. Dühösen, felemelte a hangját az apjára, és azt mondta: „rengeteg pénzed van, és nekem egy Bibliát adsz?” - kirohant, és otthagyta a Bibliát.

Sok év telt el, és a fiatalember nagyon sikeres volt az üzleti életben. Volt egy szép otthona és csodálatos családja, de rájött, hogy az apja már nagyon öreg. Úgy gondolta, talán el kellene menni hozzá. Ő nem látta érettségi óta. De mielőtt intézkedett volna, kapott egy táviratot: édesapja elhunyt, minden vagyonát órá hagyta. Szükséges, hogy jöjjön azonnal haza, mert intézkednie kell.

Amikor megérkezett az apja házába, szomorúság és megbánás töltötte el a szívét. Elkezdte keresni apja fontos dokumentumait, és látta, hogy a Biblia úgy volt még, mint ahogy hagyta évekkkel ezelőtt. Könnyekkel kinyitotta a Bibliát, és elkezdte lapozni. Az apja gondosan hangsúlyozta a következő verset: Máté 7:11: „Ha azért ti gonosz léteketek tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, a kik kérnek tőle!”

Ahogy olvassa ezeket a szavakat, egy autó kulcs esik ki a Bibliából, címke rajta, amin a kereskedő neve, ugyanaz a kereskedő, akinél ő a sportkocsit találta. A címkén volt egy időpont, az érettségi napja, és a következő ráírva:

K I F I Z E T V E

Hányszor elszalasztjuk Isten áldását, mert nem ilyen csomagot vártunk?

I N T E R N E T

Emlékekkel teli ládika

„Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” 103. Zsoltár 1-2 verse

Anna 83 éves, és egy idősek otthona lakója. Nincsenek már hozzátartozói, akik látogathatnák őt. Férje a háborúban esett el, mindkét gyermeke fiatalon halt meg.

Egyszer megkérdeztem tőle, hogy van ereje arra, hogy keserűség nélkül tekintsen vissza nehéz életére. Ruhásszekrényéből egy ládikát vett elő, kinyitotta, és megmutatta nekem emlékeit: Egy naptárlapot, amely napon nehéz döntés előtt állt, és amikor Isten különösen világosan szólt

hozzá. Egy kis darabka szenet egy szenesvödörből, amelyet barátok váratlanul hoztak el neki, amikor már nem volt tüzelője. Egy autóröncsről készült fotót, - egy súlyos karambolt sérülés nélkül élt túl.

Ezek az emléktárgyak Anna számára nem egyszerűen egy szebb időből megmaradt szuvenírek. Tudatosan gyűjtötte össze őket, hogy emlékeztesse őt arra, hogy Isten milyen jó volt hozzá. „A szomorú emlékeket is így tartom meg. Azonban azt, ami jót tett velem Isten sajnos félelmetesen gyorsan elfelejtem. Ezért kíséreltem meg, hogy a rájuk való emlékezést megőrizsem. Sötét óráimban segítenek ezek az emléktárgyak, hogy Isten jósága megmaradjon szemem előtt, és hogy a jövőre vonatkozóan is bízzam benne.”

Ez mély benyomást tett rám. Elhatároztam, hogy ezentúl figyelmesen fogom járni életem útját, hogy ne mulasszam el Isten kis kedvességeit sem.

Gondolkodjunk el azon: Milyen emléktárgyakat tennék a kis dobozomba? Készítsen bátran néhány jegyzetet. Ha kedves tartja, tegye ezt a kis jegyzetet a Bibliájába - talán addig, amíg ideje lesz arra, hogy berendezze az emlékládikáját.

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN HENRIK

Tiszta képlet

Uram, naponta enyém volt a bűn,
naponta Tied volt a kegyelem.
Naponta újra elfogyott erőm,
erőt egy napra Te adtál nekem.

Naponta újra üres volt szívem,
új szeretetet Tőled kaptam én.
Terhem magamtól roskadva viszem,
csak ha Te bízatsz, éltet a remény.

Életem célja: sugározni.
Eltűnjön énem csöndben, nesztelen.
Sajátom: orcám pirulása csak,
s minden dicsőség csak Tied legyen.

GYÓRY JÓZSEF

Az óra

„Ti is legyetek készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amikor nem is gondoljátok!”

Lukács 12:40

Egy testvérünk betért Triberg városka templomába. Ez a helység a Feketeerdő vidékén óragyártásáról híres. Meglepetten látta, hogy a templomban levő hatalmas kereszt felett egy óra függ. Mikor érdeklődött, miért van ilyen szokatlan helyen óra, valaki azt felelte, talán azért, hogy a lelkész tudja, mikor kell befejeznie a prédikációt. Egy másik azt válaszolta, hogy sok kiránduló jön, így jó ha tudják, mikor kell elmenniük, hogy idejében elérjék az autóbust. De egy helyi órasmester másképpen magyarázta: „Aki a keresztre néz, annak tudnia kell, hogy itt az óra, amelyik arra int, most kell döntenie Jézus mellett. És arra is, hogy várjuk az Úr visszajövetelét, mert nem tudjuk az órát, mikor lesz az.”

Naponta milyen sokszor nézünk az órára! De jut-e eszünkbe ilyen figyelmeztetés, és tanulunk-e az órától? Mit mond nekünk minden alkalommal, nem csak a tribergi templomban?

Az órát az evangélium is számon tartja. Mikor János két tanítványa meghallotta, mit mondott Keresztelő János Jézusról, utána mentek, követték, és nála maradtak. „Körülbelül 10 óra volt” - olvassuk az írásban. Vajon te mikor kezded el a Jézusnál való lakozást?

Thomas Lister Yorkshireben volt 42 évig órasmester. Mindegyik órája belsejébe kis felírást helyezett:

Lásd, itt állok nálad mindig készen,
hogy figyelmeztesselek nappal s éjjel,
mert minden ütés, amit teszek,
kurtítja földi életedet.
Fogadd ezért ez intésemet:
szolgálj Istent úgy, mint én tégedet!

Lám, még az órától is tanulhatunk! Bár megfogadnánk intését, és keresnénk az Urat addig, amíg időnk van! - Urunk légy velünk, ha üt az utolsó óránk!

K. A. VETÉS ÉS ARATÁS 8. ÉVF. I. SZÁMA

Haza felé

Ahogy múlnak az évek
meggyengülnek az erek,
fátyolosan látnak a szemek,
ami a végsőkhig kitart benned,
az csak a hited.

Ahogy múlnak az évek
ajtód ritkán nyitja már más,
e csendben tisztul a lelki látás,
az ige ajtaja mind nagyobbra nyílik,
és ez áldás.

Ahogy múlnak az évek
a térd is gyakran rogygan,
s a holnapod nem tudhatod,
de Szent Bibliád még foghatod,
erőt merítve onnan.

Ahogy múlnak az évek
min élten át tünődtem
ma már tisztán látom,
mit tettél értem,
Krisztusom, Királyom.

Ahogy múlnak az évek
már imámban élek
jöttömben, mentemben,
gondokban, jókedvben
Veled beszélek.

Ahogy múlnak az évek
a földöt letenni vágyom,
de addig Őt szolgálva várom,
míg ajtót nyit odafenn
Jézusom, Megváltóm.

Ahogy múlnak az évek
már csak egyet kérek,
hol mély sötétben él a lélek,
gyújts ott fényt szerte a világon,
hogy együtt lehessünk, ahová én vágyom.

SZALÓCZYNÉ MÓRAI INKE

A hit azt mondja: Köszönöm!

„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”

1. Krónikák 16:34

Milyen jó lenne, ha az év 365 napján tartanánk Hálaadás ünnepét, igaz? Igaz, mert a Hálaadás nem csak egy ünnep, hanem a szív hozzáállása. Minden nap ünnepelhetünk, mert bármi is történik az életünkben, mindig találunk okot a hálaadásra.

A hálás hozzáállás egyszerűen fókusz kérdése.

Fókuszálhatunk a problémáinkra, de fókuszálhatunk az áldásainkra is. A kérdésem: Több problémát, vagy több áldást szeretnél? A hálás hozzáállás azt jelenti, hogy nem csak azt köszönjük meg Istennek, amit a múltban tett, hanem azt is, amit a jövőben tenni fog. Megköszönjük Neki, hogy ajtókat nyit előttünk, hogy növekedést ad, és hogy a megfelelő embereket hozza az életünkbe.

Amikor hálát adunk Istennek előre, azzal tulajdonképpen hitvallást teszünk: „Istenem, biztos vagyok a Te jóságodban. Biztos vagyok abban, hogy munkálkods az életemben. Hálát adok azért, amit holnap teszel az életemben.” Ne felejtse el, hogy a hit tetszik Istennek. Benned pedig Krisztus hite munkálkodik. A hit ajtót nyit Isten ígéreteire az életedben. A hálás hozzáállás legyen, ami jellemez életed minden napján.

JOEL OSTEEN

Tedd meg még ma!

Azt sem tudjátok, mit hoz a holnap! Mert a ti életeitek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik. (Jakab 4,14)

Nemrégiben a Csendes Percek orosz nyelvű kiadásában olvastam egy áhítatot egy asszonyról, aki meglátogatta a kórházból nem sokkal azelőtt hazatért barátnőjét. A két asszony néhány órát együtt töltött, megosztották egymással régi élményeiket. Másnap a kórházból hazaengedett asszony meghalt.

Az eset mélyen érintett bennünket a férjemmel, mert már régóta készültünk meglátogatni férjem nagyszüleit, de az élet forgataga és az időhiány mindig megakadályozott ebben. Az áhítat megadta a végső lökést, hogy megejtsük a látogatást. Egy csodálatos estét töltöttünk együtt. Nagypapa ízletes palacsintát süött. Nagymama felidézte ifjúkori napjait. Sokat nevtünk, megosztottuk egymással élményeinket, fényképeket nézegettünk. Egy héttel később nagymama váratlanul meghalt. Sírva adtam hálát Istennek az együtt töltött csodálatos estéért.

Újra meggyőződtem arról, hogy Isten sokféle módon szól hozzánk, és emlékeztet, hogy minden napunkat úgy éljük, mintha az lenne az utolsó. Ezután igyekszünk a Szentlélek gyengéd ösztökélésének jobban engedve cselekedni, felmutarva Isten szeretetét és irgalmasságát.

Urunk, segíts engedelmeskednünk ma is, és életünk minden pillanatát ajándéknak tekinteni. .

YULIA PARYGINA (PSZKOV, OROSZORSZÁG)

Az óra és az órás mester

*Ne aggódjatok tehát a holnapért,
mert a holnap majd aggódik magáért:
elég minden napnak a maga baja.”*

Máté 6:34

Az órás mester éppen azzal foglalatalkodott, hogy rögzítse az egyik óra mutatóját, amikor az, legnagyobb meglepetésére megszólalt. „Kérem, Uram, hagyjon engem békén.” - kérte az inga. „Gondoljon bele, hogy éjjel-

nappal mennyit kell majd ketyegnem. És ezt évről-évre... milliószor kell ketyegnem. Ezt nem fogom bírni.” Az órásmester azonban halkán válaszolt: „Ne gondolj a jövőre, csak ketyegj, egyiket a másik után, életed hátralévő részében minden egyes ketyegést élvezni fogod.”

És éppen ezt fogom tenni, határozta el az inga. Így módon vidáman ketygett tovább és tovább.

ANTHONY DE MELLO

Édes Istenem, néha nyomaszt feladataim terhe, és nem tudom, hogy végezzek el mindent. Azonban, ha az előttem tornyosuló feladatok hegyét eltakarom, és lépésről lépésre elvégzem egyik munkát a másik után, akkor hamar legyőzöm a hegyet. A teremted minden nap megmutatja nekem, hogy az igazi boldogság nem érhető el a stressz és a túlterhelés által.

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN HENRIK

Még mindig hernyó

Miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre. (II. Korintusi levél 3,18)

A szünidei bibliatáborban megkérdezte lelkészünk: Mi történik, amikor Jézust a szívünkbe hívjuk? Kis kezek röppentek a levegőbe. Egy ötéves az első sorban karjával integetett, és majd kiesett a padból: „Hernyóvá változunk!” - mondta teljes meggyőződéssel. Magam tanítottam az osztályának, hogyan változik a hernyó pillangóvá; szüleivel együtt jót nevetünk szavain.

Másnap a lelkész emlékeztetett, lehet, hogy valóban az történik, amit a gyermek mondott. Újra olvasva a pillangó életének szakaszait egytettem vele. A hernyónak mindössze két törekvése van: enni és növekedni. Csak egy ideig tud növekedni, aztán le kell vetnie a régi bőrét, hogy folytatni tudja az átalakulást. Ez négyszer-ötször megtörténik, mire pillangó lesz.

Habár régóta követem az Urat, még mindig csak „hernyó” vagyok. A Zsidókhöz írt levél 6,1 szavai szerint mindnyájunknak törekednünk kell a tökéletesség felé. Ahhoz, hogy Jézushoz hasonlóvá legyünk, Isten igéjéből táplálkozunk, és növekszünk. Igen, van, amikor úgy tűnik, megálltunk a növekedésben. Akár lustaságból, vagy a bennünket elöntő nehézségek

miatt nem akarjuk levetni régi „bőrünket”. Isten azonban hűséges - mindig és örökké vezet minket, hogy Krisztushoz hasonlóvá legyünk.

Istenünk, Szentlelked által formáld minket, hogy egyre inkább olyanok legyünk, mint Krisztus.

Az életünkben Isten munkája folyamatban van.

ANITA KRAMER (OHIO, USA)

Isten sohasem türelmetlenkedik; sokszor évekig bajlódik azokkal, akiket nagy dolgokra akar felhasználni. A előkészítés számára sohasem túl hosszú, vagy unalmas.

VETÉS ÉS ARATÁS 28. ÉVF, 2. SZÁM

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel. Címe: <http://pecs.methodista.hu> A honlapra, vagy a hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Isten gondviselése

„Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, és mit igyatok, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruháznál?”

Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem takarnak, és mennyei Atyátok eltartja őket. Nem vagytok-e ti sokkal értékesebbek náluk?

Aggódásával pedig ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy arasznyival is?

Mit aggódtok a ruházatért is? Figyeljétek meg a mezei liliomokat, hogyan növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak, de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül akár csak egy is. Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a ke-

mencébe vetik, így öltözteti az Isten, nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitűek?”

„Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? - vagy: Mit igyunk? - vagy: Mit öltünk magunkra? Mindezt a pogányok kérdezzetik; ***a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre.***

De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.

M Á T É 6 : 2 5 - 3 3

